

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0240090 Lejakärret

Länstyrelsen
Örebro län

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU som skapades för att hejda utrotning av vilda djur och växter och att bevara deras livsmiljöer. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom nätverket av Natura 2000-områden säkerställs livsmiljöer och arter inför framtiden. Varje land är skyldigt att bevara utpekade naturtyper och arter i landets Natura 2000-områden. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. I Örebro län finns 28 av dessa naturtyper. Taiga, slätterängar i låglandet och högmossar är några exempel på utpekade naturtyper i vårt län. I länet ingår 43 arter i fågeldirektivet och 25 arter ingår i habitatdirektivet. Exempel på arter som ingår fågeldirektivet är havsörn, trana och tjäder och exempel på arter i habitatdirektivet är läderbagge, större vattensalamander, asknätfjäril och guckusko.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan (eller skötselplan) med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Även hot mot Natura 2000-området och behov av bevarandeåtgärder, t.ex. skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska tydliggöra inriktningen på förvaltningen av området och ligga till grund för tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplanen fastställs av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den är ett så kallat "levande dokument".

Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t.ex. beslut om bildande av naturreservat.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen.

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0240090 Lejakärret

Kommun: Lindesberg

Områdets totala areal: 4,2 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2017-02-22

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-03-20

Markägarförhållanden: Privat

Regeringsbeslut, historik: SPA: Nej, pSCI: 2000-07-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet:

7230 - Rikkärr

1052 - Asknätfjäril, *Euphydryas (Hypodryas) maturna*

1065 - Väddnätfjäril, *Euphydryas aurinia*

1902 - Guckusko, *Cypripedium calceolus*

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden

Rikkärret med den höga artrikedomen av kärlväxter, mossor och mollusker. Den starkt hotade asknätfjärilen har sin hemvist i rikkärret och dess omgivningar. Guckuskon finns i ett mindre bestånd.

Motivering

Rikkärr är en naturtyp som starkt har minskat på grund av utdikningar och minskad hävd. Kärret ingår i Myrskyddsplan för Sverige och ingår i området Lejaskogen som är av riksintresse för naturvården.

Prioriterade åtgärder

Området är skyddat som naturreservat. Arealen skyddad mark bör utökas utanför Natura 2000-området för att säkerställa asknätfjärilens livsmiljö. Fortsätta att hävda rikkärret med röjningar och slätter.

Beskrivning av området

Lejakärret är ett rikkärr som tidigare påverkats av gruvhanteringen, bl a påträffas en hög med gruvavfall centralt i kärret. Lejagruvan, som ligger omedelbart söder om reservatet, öppnades på 1550-talet. Brytningen av kopparkis skedde emellertid bara under kortare perioder, den sista mellan 1915 och 1919 varpå gruvan lades ner. Natura-området utgör den norra halvan av naturreservatet Lejakärret som avsattes år 1973. Det ligger på ett berg som sluttar ner mot sjön Usken. Berggrunden inom området utgörs bl a av kopparkisförande kalksten som uppträder som oregelbundna inlagringar i omgivande leptitformation.

Den kalkhaltiga berggrunden har gett upphov till en rik flora, med bland annat flera orkidéarter. Reservatet består av kärrmarker som är påverkade av tidigare gruvhantering, samt ett sligfält med kopparhaltig sand och delar av omkringliggande moränmark. Efter det att gruvbrytningen upphört har området vuxit igen. Igenväxningen är ett hot mot flera av arterna. I samband med reservatsbildningen utfördes restaureringsarbeten och kompletterande skötselåtgärder har därefter skett. Krontäckningens täthet varierar idag från glest spridda lövträd till tät skog.

Artrikedomen är stor med ett flertal växter som är anpassade till en kalkhaltig miljö. Bland de arter som växer i fältskiktet kan kärrspira, kärrknipprot och slätterblomma nämnas. Den lilla orkidén knottblomster har påträffats i kärret, liksom guckuskon. I bottenskiktet växer bl a röd skorpionmossa och gyllenmossa. I Lejakärret ingår även ett område som hyser den rödlistade asknätfjärilen. Arten förekommer under vissa år och utgör en viktig del i den struktur av metapopulationer som arten uppvisar. Det höga naturvärdet motiveras av att kärret är botaniskt intressant och förekomsten av asknätfjäril och vädntätfjäril. I området finns även habitat arten kalkkärrgrynsnäcka.

Vad kan påverka negativt

- Befintliga och tidigare genomförda ingrepp i form av dikning och andra markavvattnande åtgärder liksom dämning påverkar naturtypens hydrologi och hydrokemi, vilket kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning. Effekterna kan vara uttorkning, ökad igenväxning och erosion.
- Skogsbruk; avverkning, körning och andra åtgärder påverkar hydrologi, lokalklimat och markstruktur. Den blöta miljön är känslig för sönderkörning. Avverkning av närliggande fastmarksskog kan orsaka läckage av näringsämnen.
- Spridning av kalk, aska eller gödningsämnen ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i närheten kan också skada naturtypen genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- Ökad våtdeposition av kväve kan påverka naturtypen och öka igenväxningstakten.
- Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc kan direkt eller indirekt förstöra eller orsaka skada på naturtypen.
- Anläggning av skogsbilvägar över eller i närheten av naturtypen kan förutom påverkan på den fysiska miljön påverka hydrologin och/eller hydrokemin.
- Många rikkärr med hävdgynnad flora hotas av igenväxning eller är under igenväxning pga av upphörd hävd.
- Asskottsjukan är ett hot mot asknätfjärilen. Aktiva skötselåtgärder måste göras för att gynna olvon i området.
- Vädntätfjärilens värdväxt ängsvädd ska gynnas och inte slås för tidigt.

Bevarandeåtgärder

Gällande bevarandeåtgärder

- Tillstånd krävs för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).
- Området är skyddat som naturreservat enligt 7 kap. 4§ Miljöbalken.
- 1052 asknätfjäril och 1065 väddnätfjäril:
Vilt levande exemplar av arten är fredade enligt 1-4 stycket 4§ Artskydds-förordningen (2007:845) vilket innebär att det är förbjudet att avsiktligt störa, fånga eller döda arten, eller avsiktligt förstöra eller skada bo- och viloplatsen samt att skada eller samla in ägg. Vilt levande exemplar av arten omfattas av 23§ Artskyddsförordningen, vilket innebär att det är förbjudet att förvara och transportera arten.
- 1109 Guckusko:
Vilt levande exemplar är fridlysta enligt 7§ Artskyddsförordningen (2007:845) vilket innebär att det är förbjudet av avsiktligt plocka, samla in, skära av, dra upp med rötterna eller förstöra exemplar i naturen. Förbudet gäller alla stadier i artens livscykel. Vilt levande exemplar av arten omfattas av 23§ Artskyddsförordningen vilket innebär att det är förbjudet att förvara och transportera arten.

Skötselåtgärder

- 7230 Rikkärr:
Fortsatt hävd i form av sen slåtter.
Fortsatt bekämpning av vass
Gallringar och röjningar för att hålla i stånd rikkärrets öppenhet.
Restaurera dämnet som ligger i kärrets norra del och som är viktigt för det fortsatta höga vattenståndet i rikkärret.
Aktiva skötselåtgärder för att gynna ask och olvon såsom röjning och ullning.
Ängsvädden ska gynnas genom att undantas slåtter eller med senarelagd slåtter.
- 1109 Guckusko:
Under de senaste fem åren har åtgärder gjorts för att gynna de två guckuskobestånden i området. Bland annat röjning runt planorna för att få ner mer ljusinsläpp. Den mest välbesökta lokalen har försetts med ett lågt stängsel för att hindra tramp för nära plantorna. En informationsskylt om guckuskons ekologi och att den är fridlyst har satts upp för att detta ska minska slitaget och öka kunskapen om arten.

Övriga bevarandeåtgärder

- Väddnätfjäril är inte anmäld i området. Det måste göras vid nästa tillfälle att anmäla nya arter till regeringen.
- Natura 2000-området Lejakärret är föreslaget till regeringen att utvidgas med ett område öster om nuvarande Natura 2000-område.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet

7230 - Rikkärr

Areal: 1,75 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Minerotrofa myrar och rika källmiljöer oavsett lutning och förekomster av morfologiska strukturer, där ständig tillförsel av baskatjonrikt vatten från omgivningen sker. Detta medför att pH-värdet i myren vanligen är 6 eller högre. Naturtypens utbredningsområde överensstämmer med områden där berggrunden och/eller jordtäcknet är rikt på baskatjoner, vanligtvis kalcium. Rikkärren är generellt oligotrofa-mesotrofa och näringsbegränsade då kalcium komplexbinder fosfat. Torvdjupet är ofta grundare än i fattigare myrar och kan understiga 30 cm, men bottenskiktet byggs upp av rikkärrensindikerande brunmossor eller i vissa fall vitmossor. Morfologiska strukturer i torven utgörs i de fall de förekommer av tuvbildning, mindre sträng- och flarkbildningar och källkupoler. Både öppna och trädklädda rikkärr inkluderas i naturtypen, vilket kan ha en krontäckning av 0-100%. Vegetationen domineras av olika halvgräs och örter. Rikkärren har en speciell flora och fauna som varierar med t ex krontäckningsgrad, kalkhalt och näringsförhållanden.

Lejakärret har en kalkhaltig berggrund som har gett upphov till en rik flora, med bland annat flera orkidéarter. Området består av kärrmarker som är påverkade av tidigare gruvhantering, samt ett sligfält med kopparhaltig sand och delar av omkringliggande moränmark.

Krontäckningens täthet varierar idag från glest spridda lövträd till tät skog.

Artrikedomen är stor med ett flertal växter som är anpassade till en kalkhaltig miljö. Bland de arter som växer i fältskiktet kan typiska arter som gräsull, brudsporre, kärrknipprot och slätterblomma nämnas. Den lilla orkidén knottblomster har påträffats i kärret, liksom guckusko. I bottenskiktet växer bl a de typiska mossarterna röd skorpionmossa och gyllenmossa.

Bevarandemål

Arealen av 7230 Rikkärr ska vara minst 1,75 hektar. Våtmarkens hydrologi ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året.

Området ska vara välhävdat av antingen bete eller slätter. Störningar som orsakar positiva effekter kan förekomma som t ex periodvis översvämning, tramp, bäverdämmen etc. Kärret ska vara öppet utan indikation på att det sker igenväxning av vass, buskar eller träd eller annan vegetation med en krontäckning på 0-30%. Vegetationen är karakteristisk för naturtypen och artrik. Bottenskiktet ska domineras av brunmossor. Negativa indikatorarter såsom vass ska endast förekomma i begränsad utsträckning. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma. Typiska arter såsom axag, slätterblomma, kärrknipprot, hårstarr och gyllenmossa ska finnas i kärret.

Negativ påverkan

hotbild redovisas i inledningen.

Bevarandetillstånd

Bevarandestatusen för rikärret anses som god med tanke på artsammansättning och hävd.

1052 - Asknätfjäril, *Euphydryas (Hypodryas) maturna*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Asknätfjäril förekommer i halvöppen skogsmark, i öppna korridorer längs vattendrag, kraftledningsgator och skogsbilvägar, på gläntor och hyggen. Den förekommer särskilt i områden med översilningsmarker och längs mindre bäckar med begränsade översvämningar under vinter och vår. Tidigare förekom asknätfjärilen i kanten av beteshagar samt i skogsbryn och gläntor. Idag utgörs livsmiljön huvud sakligen av igenväxande hyggesmark där värdväxterna olvon och ask slagit upp. Arten föredrar mark där näringsförhållandena är så knappa att ask och olvon endast klarar av att växa på ytor med rörligt markvatten och som därför är lite näringsrikare och kalkpåverkad än omgivningen. En mosaikartad torr och våt miljö med talrika stenblock och större ytor med vitmossa ger dessutom upphov till gynnsamma miljöer för larvens diapaus. Asknätfjärilens larver livnär sig på mindre askar och olvonbuskar som måste växa i vindskyddade positioner med god solexponering. Asknätfjäril är en utpräglad successionsart som är helt beroende av tidiga (10-25 år) skogliga successionsstadier som uppkommer efter störning i form av brand, stormfällning eller slutavverkning. Arten försvinner när återväxten hos träden nått en bestämd höjd. Den är således beroende av en fungerande störningsdynamik på landskapsnivå för att på sikt kunna finnas kvar.

Asknätfjärilen i området minskar med endast en koloni funnen 2015 i soligt läge i toppen av en ca 2 m hög ask. 2006 var ett toppår med 19 funna kolonier i nordöstra delen av reservatet. Därefter dalade det väldigt snabbt.

Bevarandemål

I området ska det finnas en livskraftigt population av asknätfjäril. Livsmiljön ska bevaras och skötas på ett sådant sätt som gynnar arten. Fjärilens värdväxter; ask och olvon ska gynnas. Körskador och negativ påverkan på hydrologin får inte förkomma.

Negativ påverkan

- Historiskt sett så har det största hotet varit förändrat jord- och skogsbruk. Småjordbruk med en mosaik av olika brukningsytor och andra skogsbruk- och hävdmetoder (skogsbete) har med stor sannolikt gynnat arten.
- Storskaligt skogsbruk med stora avverkningsytor förhindrar den småskaliga mosaik som arten kräver. En fungerande störningsdynamik på landskapsnivå omintetgörs eftersom nya livsmiljöer uppstår med alltför långt intervaller inom rimligt spridningsavstånd.
- Markavvattning och skyddsdikning omintetgör nödvändig markfuktighet under torrare somrar. Arten är uttorkningskänslig i alla utvecklingsstadier och det är mycket viktigt att bäckar och översilningsmarker lämnas orörda på nyupptagna hyggen.
- I områden med mer begränsad förekomst av ask, eller endast förekomst av olvon, utgör älgbete ett hot. Blad av ask och olvon är en begärlig föda för älgen och äggsamlingar riskerar avbetas. Älgen reducerar även mängden uppväxande ask och olvon.
- Askskottsjuka minskar tillgången på ung ask. Detta är ett mycket påtagligt hot i Lejakärret. Åtgärder måste göras för att istället gynna olvon.
- Fragmentering av lämpliga livsmiljöer är ett stort hot då det har visat sig att när fragmenteringen överskrider en kritisk gräns och delpopulationerna i alltför hög grad isolerats från varandra är det endast en tidsfråga innan arten dör ut i ett helt område.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för asknätfjärilen är inte gynnsam i området. Området skulle behöva utvidgas och länka ihop med omgivande fjärilshabitat för att gynna fjärilspopulationen.

1065 - Väddnätfjäril, Euphydryas aurinia

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Väddnätfjäril, eller ärenprisnätfjäril som den något missvisande kallats tidigare, är en fukt- och värmekrävande art med ängsvädd som värdväxt. De fyra viktigaste kraven på dess livsmiljö är att:

- De ängsväddplantor som nyttjas för äggläggning växer i miljöer med relativt lågvuxna omgivande växter.
- Skuggan från omgivande träd och buskar inte bryter solexponeringen av ägg och de kolonilevande larverna under dagen.
- Habitatet måste ha konstant markfuktighet, där speciellt vitmossor bidrar till att bevara fukten i markens ytskikt.
- Habitatfläckarna inte riskerar att översvämmas under vegetationsperioden.

I Örebro län förekommer väddnätfjärilen i kärnområdet för asknätfjäril, men även i lämpliga avsnitt i en ledningsgata från Mårdshyttan och ner till Klockhammar samt i rikkärr i Älvlången-området. Endast två lokaler hävdas den ena med extensivt bete och den andra med slåtter och efterbete. Med bete tenderar bladen i ängsväddens bladrossetter att bli för små samt ligga för tätt inpå marken. Fjärilen kommer då inte åt att lägga sina ägg på bladens undersida och de små bladen utgör ett för litet underlag för larvernas näringsintag. Återkommande röjningar är den viktigaste skötselmetoden. Dessa leder ofta till måttliga störningar i markskiktet som gynnar ängsvädd. I kraftledningsgator är patrullstigarna gynnsamma miljöer.

Honan placerar äggen i samling om cirka 50-200 stycken på ängsvädd. Larverna lever sedan socialt i stora grupper och spinner spånadsväv runt värdväxten för att skapa en skyddande miljö. I Örebro län, d.v.s. i den norra delen av utbredningsområdet, övervintrar en stor del av larverna ytterligare en vinter. Under övervintringen, som sker i en vattentät spånad, är larverna beroende av kontinuerlig markfukt och är relativt okänsliga för översvämning. Fjärilen flyger vanligen i juni.

Arten är obenägen att sprida sig utanför sitt gynnsamma habitat men förflyttar sig inom sammanhållna gläntor och korridorer längs vattendrag, myrmark, skogsbilvägar och kraftledningsgator. Enstaka individer, främst nykläckta, uppsöker nya habitat och kan då flyga över skogsränder, dock förefaller bredare odlingsbygder eller större sjöar, över en kilometer, utgöra spridningsbarriärer.

Bevarandemål

I området ska det finnas en livskraftig population av väddnätfjäril. Livsmiljön ska bevaras och skötas på ett sådant sätt som gynnar arten. Fjärilens värdväxt, ängsvädd ska gynnas. Körskador och negativ påverkan på hydrologin får inte förekomma.

Negativ påverkan

- Väddnätfjäril missgynnas av alltför hårt och kontinuerligt bete. Ängsvädden blir svårtillgänglig för väddnätfjärilen eftersom rosettbladen blir små och ligger tätt mot marken.
- Förändringar i markens fuktighetsförhållanden på grund av skogbilvägsdragning eller skyddsdikning kan helt förstöra möjligheterna till reproduktion på en lokal. Utdikning eller annan dränering av våtmarker som våtar och kärr har inneburit att lokala populationer försvunnit.
- Fragmentering av lämpliga livsmiljöer är ett stort hot då det har visat sig att när fragmenteringen överskrider en kritisk gräns och delpopulationerna i alltför hög grad isolerats från varandra är det endast en tidsfråga innan arten dör ut i ett helt område.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är inte gynnsamt. Larvkolonier av väddnätfjäril har noterats sedan 2012 i området. Populationen är dock liten. Antalet kolonier har varierat mellan 1-5.

1902 - Guckusko, *Cypripedium calceolus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Guckusko förekommer nästan enbart i områden med hög kalkhalt i marken. Arten växer helst halvöppet på mark med god näringstillgång. Guckusko är påträffad i flera olika skogstyper, främst olika typer av kalkrika skogar med översilning eller rörligt marknära vatten, i norr främst granskog med större eller mindre inblandning av lövträd, söderut oftare mer ädellövdominerad skog och även i kalkrika kärr. Arten gynnas av en måttlig störning som håller markerna någorlunda solöppna utan att påverka fältskiktet i någon högre grad.

Arten sprider sig vegetativt med jordstammar, men även med mycket lätta vindspridda frön. En rimlig uppskattning av spridningsavstånd är 100–1000 meter. Fruktsättning kan utebli på alltför skuggiga växtplatser. Arten pollineras av sandbin som fångas in i den uppsvällda blomläppen och endast kan ta sig ut genom en liten öppning i bakre delen av blomman och pollinerar därmed blomman.

Bevarandemål

Området ska hysa ett livskraftigt bestånd av guckusko. Artens livsmiljö ska bevaras och skötas på ett sådant sätt som gynnar arten. Körskador och negativ påverkan på hydrologin får inte förkomma. För mycket tramp av besökare runt bestånden ska undvikas.

Negativ påverkan

- Kalavverkning med ett fåtal lämnade träd öppnar oftast omgivningarna alltför drastiskt, och även om inga direkta skador skett på guckuskobestånden så kan andra arter få konkurrensfördelar genom den frigjorda näringen och konkurrera ut guckuskon.
- Körskador i samband med skogsbruk kan lätt ge upphov till lokalt ändrad hydrologi som kan vara mycket skadlig på guckuskobestånden.
- Tramp kring välbesökta guckuskolokaler kan kompaktera marken så att hydrologin förändras samt effektivt hindra arten att spridas vegetativt.
- Ett för kraftigt bete med för mycket kreatustramp kan slå ut arten.
- Insamling och uppgrävning för inplantering i trädgårdar förekommer trots fridlysning och påverkar i synnerhet små isolerade populationer kraftigt.

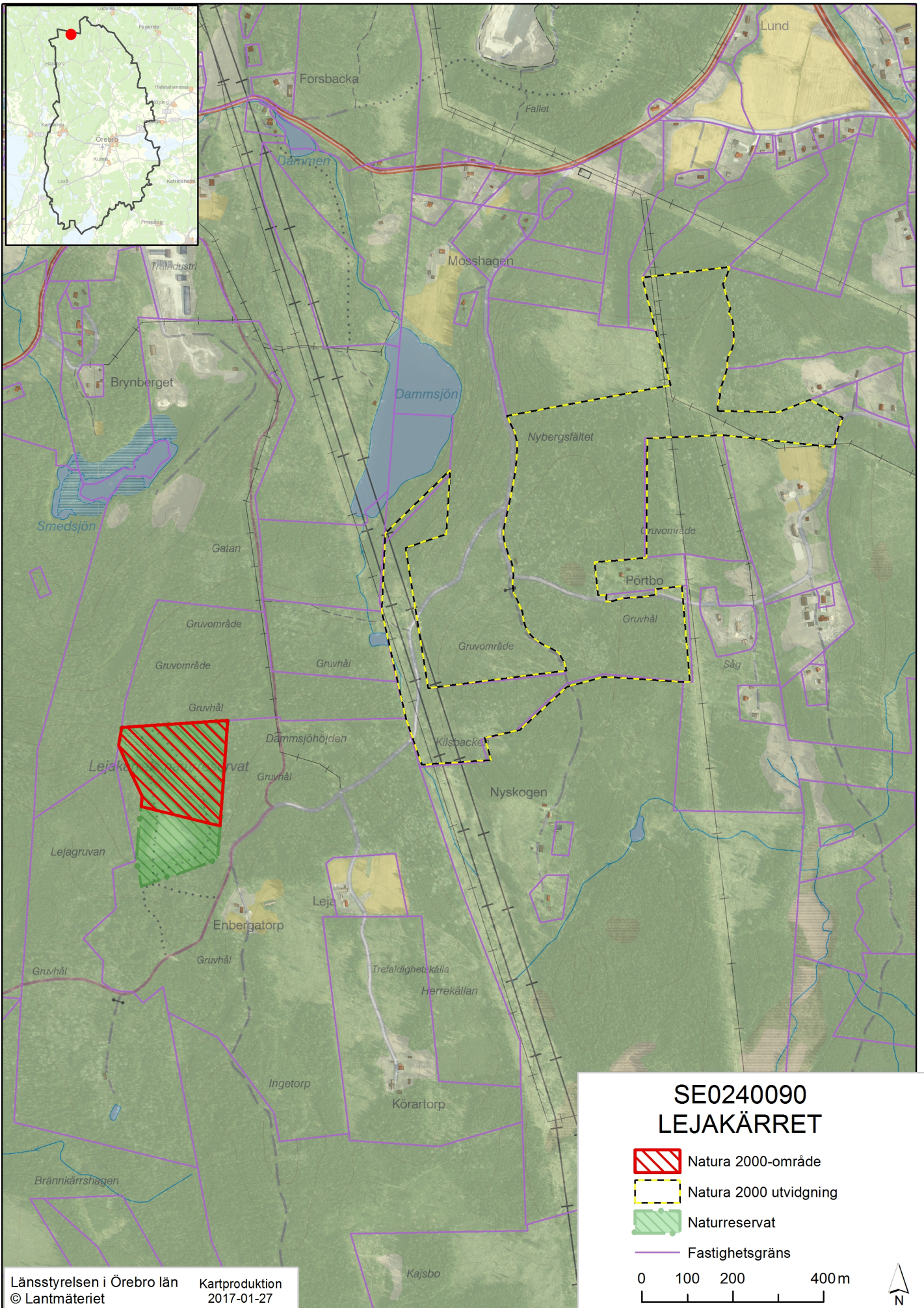
Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är inte gynnsamt för guckuskon. Endast två växtplatser och få plantor på varje växtplats gör att arten är känslig. Slitage runt bestånden i form av alltför hårt tramp av besökare är ett problem i området.

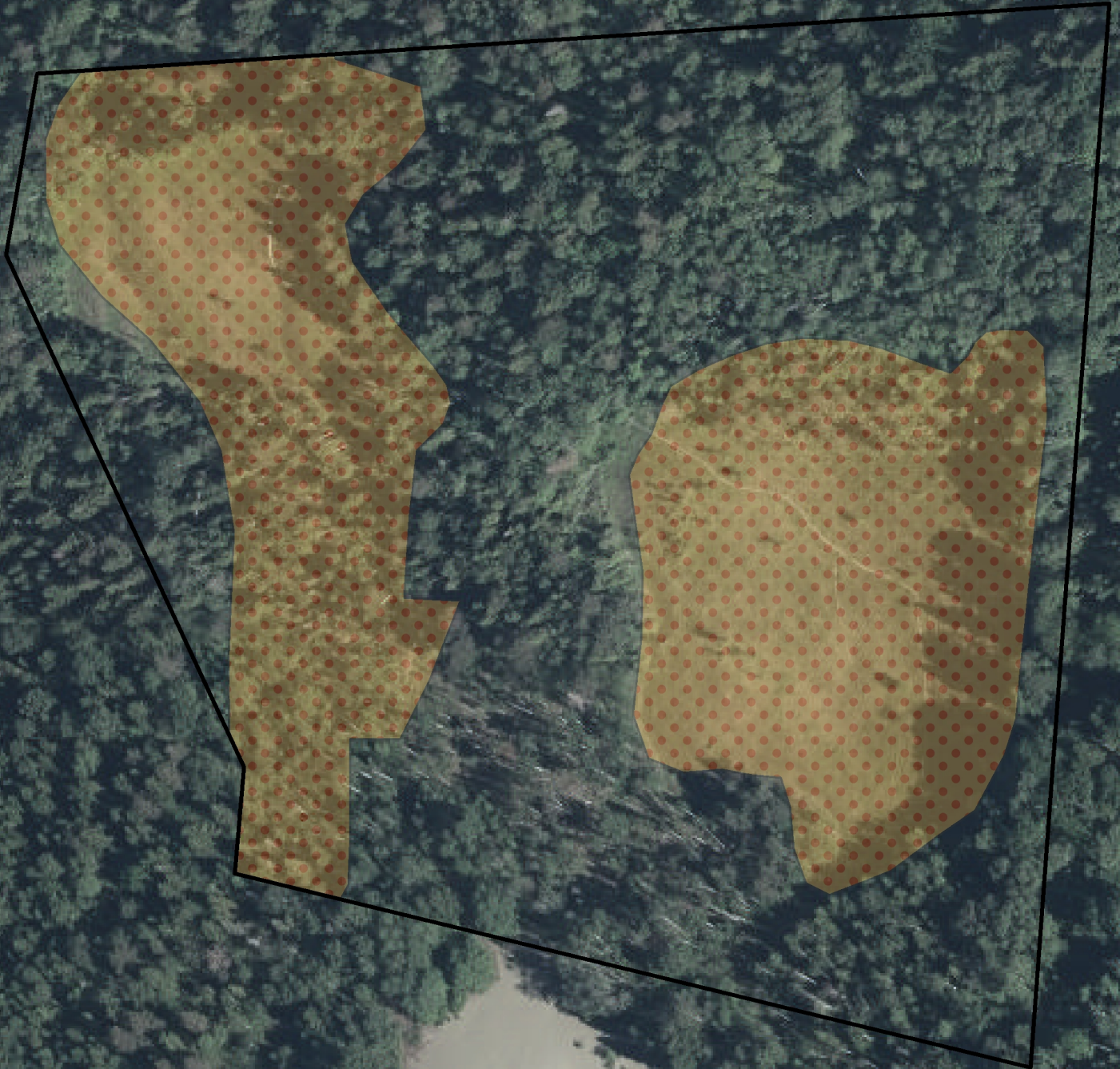
Dokumentation

- Andersson, M. 1994. Naturvårdsöversikt Lindesbergs kommun. Lindesbergs kommun.
- Artportalen, ArtDatabanken SLU (www.artportalen.se).
- Ekholm-Pehrson, E. 1997. Anteckningar från besök vid Lejakärret 1997-08-24. Länsstyrelsen i Örebro län.
- Eliasson, 1992. Riksintressanta fjärilar, Lindesbergs kommun. Outgiven rapport.
- Eliasson, C.U. 1999. Utvärdering av överlevnadspotentialen för boknätfjäril (*Euphydryas maturna*) och ärenprinsnätfjäril (*Euphydryas aurinia*) på olika förekomsttytor i Nora och Lindesbergs kommuner, Örebro län. Länsstyrelsen i Örebro län, publikation nr 1999:46.
- Eliasson, C.U., Ahlén, J. & Kindvall, O. 2002. Rapport om övervakning och inventering med sammanställning av äldre fältdata av boknätfjäril i Nora och Lindesbergs kommuner, Örebro län 2002. Länsstyrelsen i Örebro län, opublicerad rapport.
- Eliasson, C.U och Ahlén, J. 2003. Rapport om övervakning och inventering av boknätfjäril och ärenprinsnätfjäril, Nora och Lindesbergs kommuner i Örebro län 2003. Länsstyrelsen i Örebro län, opublicerad rapport.
- Eliasson, C.U., Ahlén, J. & Kindvall, O. 2004. Övervakning och inventering av asknätfjäril och vädnnätfjäril i Örebro län 2004. Länsstyrelsen i Örebro län, opublicerad rapport.
- Eliasson, C.. 2016. U Övervakning och inventering av asknätfjäril och vädnnätfjäril i Örebro lä2016. Opublicerad rapport.
- Laurell, O. 1995. Naturreservatet Lejakärret, Inventeringar för åren 1994 och 1995 med diagram avseende utvecklingen av vissa arter för åren 1987-1995. Linde Naturskyddsförening.
- Laurell, O. 1997. Inventeringar i naturreservatet Lejakärret under åren 1987-1997 Utvärdering. Linde Naturskyddsförening.
- Lonnstad, J. & Löfroth, M. (red) 1994. Myrskyddsplan för Sverige. Naturvårdsverket, Solna.
- Länsstyrelsen i Örebro län. 2005. Bevarandeplan för Lejakärret. Fastställd 2005-09-30.
- Länsstyrelsen i Örebro län. 1980. Biotopbeskrivning av floran i Lejakärret, Lindesberg.
- Länsstyrelsen i Örebro län. 1981. Skötselplan för naturreservatet Lejakärret.
- Länsstyrelsen i Örebro län. 1984. Naturvårdsöversikt Örebro län, publikation 1984:5.
- Länsstyrelsen i Örebro län. 1998. Våtmarker i Örebro län, norra delen, publikation 1998:9.
- Skogsstyrelsens sumpskogsinventering.
- Våtmarksinventeringen, Artlistor. Pärmar på Länsstyrelsen i Örebro län.
- Walldén, H.W. 1996. Landmolluskfaunan i rikkärr i sydvästra Västmanland. Länsstyrelsen i Örebro län och Naturhistoriska Museet Göteborg, publikation nr 1996:25.

Översiktskarta

Natura 2000-området Lejakärret
(SE0240090)

Naturtyp

 7230 - Rikkärr Yttergräns

0 25 50 100m

Länsstyrelsen
Örebro län

Länsstyrelsen i Örebro län
Stortorget 22, 701 86 Örebro
010-224 80 00
orebro@lansstyrelsen.se
www.lansstyrelsen.se/orebro